

SẼ CÓ NGÀY VỀ

Trần gian đâu có chi mà tôi si mê quên cả ngày
Vùi sâu trong thế gian, người trong cơn say quên cả cuộc
Ngày qua ta thấy chi, người đi theo nhau ra khỏi cuộc

về. Trần gian chỉ là quán trọ mà tôi cứ
đời. Tỉnh thức một ngày đã tàn, lòng người bối
đời. Ngày mai là của chính mình mà ta có

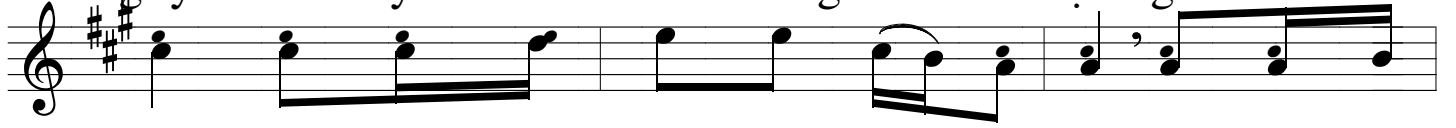
ngõ chính là quê hương. Trần gian như giòng sông ai ngủ ai
rối giữa đường xa xôi. Hạnh phúc chôn phủ hoa như là cơn
dễ bước nhẹ ra đi. Một kia đang chờ ta, ta chạy ta

thức vẫn trôi không ngừng. Trăm năm chỉ thoáng một
gió thoảng qua mau tàn. Mang thân một kiếp người
tròn vẫn không xa rời. Ta nay rồi có một

ngày ta quên hay nhớ đã hết ngày rồi. LẠY
trần, ai ơi hãy nhớ đến quê đời đời.
ngày xuôi tay nhắm mắt cũng như mọi người.

CHÚA! XIN CHO CON NHỚ, NHỚ CON LÀ GÌ. XIN CHO CON

NHỚ ĐẾN THÂN PHẬN MÌNH LÀ LỮ

KHÁCH GIỮA ĐỜI TRẦN GIAN. LẠY CHÚA! XIN CHO CON

NHỚ SẼ CÓ MỘT NGÀY CON LÀ TRẦN

THẾ NẪM YÊN TRẮNG TAY, MÀ RA ĐI VỀ VỚI NGÀI.